

РЕШЕНИЕ

№ 4980

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5176** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 09.04.2013 г. , постановено по н.а.х. дело №23383/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 99-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № СИ-Т-В-12-02-152/07.11.2012 г., издадено от директора на Столичен инспекторат- Столична, с което на В. Я. Т. са наложени административни наказания: „глоба” в размер на 300 лева- за нарушение на чл.28а от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/ и „глоба” в размер на 50 лева- за нарушение на чл.29 от същата наредба.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административно-наказващия орган /АНО/. Релевираното касационно основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи, че „използваният термин допуснал в АУАН не бил от категорията на съществените процесуални нарушения, годни да обуславят отмяна на НП”, предвид разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН. Иска се касационната инстанция да постанови решение, с което да отмени оспореното такова на СРС и вместо него, да потвърди издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се явява лично и оспорва основателността ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С отмененото с оспореното решение НП, ответникът е санкциониран за това, че при извършената проверка от служители на Столичен инспекторат на 17.10.2012 г., около 11. часа в [населено място]- район „К. село“, [улица] № 10, лицето - В. Я. Т. /месторабота -фирма [фирма] - кафе - клуб „О. - coffe O.K.“), в качеството си на „управител“ на стационарния търговски обект, стопанисван от горепосочената фирма, е допуснало разполагането на подвижни съоръжения - маси - 2 бр. и столове - 4 бр., заемащи около 2 кв.м. публична общинска собственост-тротоар, като при извършената проверка не е представило: разрешение за ползването на мястото, издадено от кмета на район „К. село“; индивидуална схема за заеманата площ, пространственото разположение, отстоянията от сгради и регулационни имотни граници; документ за платена такса за заеманото място.

Така описаното от фактическа страна е квалифицирано в АУАН и в НП като нарушение на чл.28а и нарушение на чл.29, ал.1 от НРУИТДТСО, за които на основание чл.36, ал.1 и ал.10 от същата наредба са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 300 лева- за първото нарушение и „глоба“ в размер на 50 лева- за нарушението на чл.29 от същата наредба.

НРУИТДТСО:

„ Чл. 28а. Разполагането на подвижни съоръжения по чл. 28, ал. 2 се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

Чл. 29.

(1) (Предишен текст на чл. 29 - Решение № 450 по Протокол № 94 от 14.07.2011 г.) За ползване на място за извършване на търговия на открито, както и за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти се заплаща такса по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

Чл. 36.

(1) (изм. с Решение № 676 по Протокол № 24 от 13.11.2008 г., доп. -Решение № 450 по Протокол № 94 от 14.07.2011 г.) За нарушения на разпоредбите на чл. 4, чл. 23, чл. 28а, чл. 28б и чл. 31 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица-имуществена санкция в размер от 300 до 2 000 лв.

(10) (нова - Решение № 676 по Протокол № 24 от 13.11.2008 г.) За нарушения на тази наредба, извън посочените в тази глава, виновните лица се наказват с глоба, а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 50 до

500 лв.”

ЗАНН:

„Чл. 10. (Доп. - ДВ, бр. 85 от 1998 г.) При административните нарушения подбудителите, помагачите и укривателите, както и допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ.

Чл. 24.

(2) За административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени.”

На първо място, касационната инстанция намира за необходимо да посочи, че обратно на защитната теза на касатора, изпълнителното деяние е квалифицирано като допустителство, не само в АУАН, но и в НП, поради което и позоваването на чл.53, ал.2 от ЗАНН е неотносимо към случая.

На второ място, приложимите санкционни разпоредби установяват отговорност само за извършителите, а допустителят носи отговорност за извършеното от друго лице нарушение. „Допустителството” се обективира в бездействие-непредприемане на необходимото за възпрепятстване извършването на нарушение от намиращо се в служебна зависимост длъжностно или недлъжностно лице, и предполага виновност на последното.

На трето място, така, както и въззивната инстанция законосъобразно е посочила, предпоставка за ангажиране отговорността на допустителя е установяване на нарушението от страна на прекия извършител. А установено нарушение, има при влязло в сила на НП-чл.16 от ЗАНН, вр.чл.84 от ЗАНН. По делото няма данни дори да е било образувано административнонаказателно производство срещу прекия извършител- [фирма], съответно работника или служителя, който е разположил подвижни съоръжения - маси - 2 бр. и столове - 4 бр. върху около 2 кв.м. публична общинска собственост-тротоар.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, законосъобразното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.04.2013 г. , постановено по н.а.х. дело №23383/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :